

Árvizek hazánkban A víz és az ember küzdelme

©

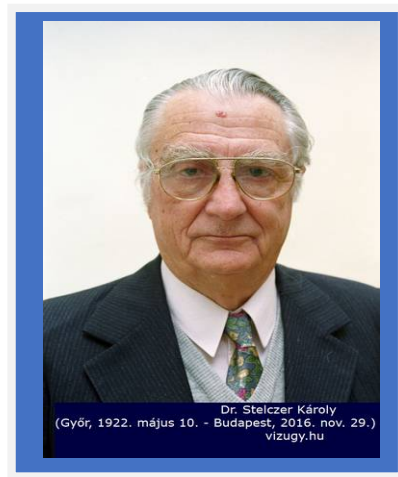
4. rész

Győr és a Szigetköz katasztrófája

1954. július 8-án rendelték el a legmagasabb szintű árvízvédelmi készültséget a térségben, ugyanis a német és osztrák Alpokban lehulló csapadék, a két egész napon át tartó óriási felhőszakadás jelentősen megnövelte a Duna vízszintjét.

Legnagyobb folyókn Ausztriában valamennyi Duna-parti településen kilépett a medréből, jelentős károkat okozva. **Július 15-én Ásványráró térségében** átszakadt a gát, és másnapra szinte az egész Szigetköz víz alá került.

A védekezést a kiváló vízügyi mérnök: **Stelczér Károly** irányította.

Az áradó víz sebesen száguldott Győr felé. A várost védő gátak napokig bírták a hatalmas víz nyomását, **Július 20-án** azonban átszakadt a körgát Győr északi részén, majd ezután teljesen elöntötte a Révfallu elnevezésű városrészt. A Damjanich utcában rövidesen **4 méteres** vízszintet mértek. Csak öt nap múlva lélegezhettek fel szabadon az **1400** összedőlt és **2000** megrongálódott ház lakói.

Fotók: Hauch János

Árvizek hazánkban A víz és az ember küzdelme

©

Az 1954. évi nyári árvíz következtében harmincezer embernek kellett elhagynia otthonát a Szigetközben. A településeken az elöntött emésztőgödörök, és az elhullott állatok nagy bűzt árasztottak.

Megfelelő fertőtlenítéssel és az emberek fegyelmezett odafigyelésével azonban sikerült a járványt elkerülni.

Az árvíz levonulása után a vízügyi szolgálat szivattyúi nem győzték megszabadítani a Szigetközt a hatalmas víztömegtől. Több helyen csónakból kényszerültek learatni a búzát.

A károk helyreállítása akkori értéken 380 millió forintot tett ki, melyhez magyar gyárak és külföldi adományozók is nyújtottak segítséget.

Ásványrárón utca viseli a Szerszámgépgyár nevet, a gyár dolgozóinak az újjáépítésben nyújtott segítségével.

Árvi emlékmű Győrben /Grantner Jenő szobrász alkotása/ szoborlap.hu

A Szigetközt és Győrt védő komolyabb árvízvédelmi rendszer kiépítése csak az 1965-ben tetőzött árvíz után kezdődhetett el.

Az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság munkatársai és az ott élők áldozatos munkájával ez az országrész azóta sikeresen vészelte át az egymást követő árhullámokat.

Károlyi András, akkor Győrben élő vízműves gépészmérnök így emlékezik vissza a történetekre

„Mi kétszer laktunk hosszabb ideig Ásványrárón, először a háború alatt, amikor a győri bombázások miatt költöztünk oda, másodszor amikor nem kaptuk vissza eredeti győri lakásunkat. Ilyen módon sok ismerősünk volt ott, az igen barátságos falusi emberektől nagyon sok segítséget, támogatást kaptunk.

Ásványráró két faluból állt: Ásványból és Ráróból. Ásvány alsó részén az Egres utca a töltésig húzódott. E házak mellett szakadt át a gát, így a ásványi falurészt teljesen elöntötte a víz. A rárói házak magasabban húzódtak, így azok nagy része megmenekült a veszedelemtől. Az áradat utat talált magának dél-kelet felé Győr irányába. Győr-Révfa még a Szigetközön, mélyebben terül el, itt a körgát ideig-óráig tartotta magát, majd átszakadt. A képen látható emlékmű oszlopának tetejéig ért akkor a víz.

Mikor kezdett javulni a helyzet, mint másodéves gépészmérnök hallgatónak lehetőségem nyílt egy kis nyári munkára. A Szigetköz víztelenítése volt a feladatunk. A főgépész mesélte, hogy időben kapták a riasztást a gátszakadásról. Amit menteni tudtak, azt gyorsan magasabb területre vitték, de a szivattyúkat hajtó nagy elektromos motorokat már nem tudták leszerelni és elvinni, ezek eláztak. A szivattyúkat dízel motorokkal lehetett csak meghajtani. Ebben, és a rácsoknak az uszadéktól való tisztításában működtem közre egy társammal, főleg éjszaka, mert nappal a gépészek látták el az üzemet.

Az árvízi mentesítési munkák során, különös tekintettel a kb. egy hónapig tartó éjjeli műszakra igen jó pénzbeli és természetbeli ellátmányt kaptunk, amivel az egyetemi élet során szüleim támogatását tudtam részben megtakarítani.”